

דרשת פרשת השבוע
 מאת מו"ר הגה"צ המקובל

פרשת שופטים מלחמת היצר

רבי **נסים פרוץ** זצוק"ל

תומלל ונערך מתוך הקלטה של
 שיחה שנמסרה במסגרת שיעור
 בסידור הרשי"ש פ' שופטים תשע"א

ולראות את היצר. הוא רואה שהוא מאומן, מתוחבל, חזק ממנו. מאדם הראשון ועד עכשיו, הוא יודע את כל התחבולות. לעומתו, מה אתה יכול לעשות? הוא מאש! מלאך! אני ימעט בכך, אבל אם בחורים, בחורים צעירים, אומרים כבוד הרב, אני לא מצליח, לא יכול. היצר הרע יותר מדי גדול. אתה רואה לפעמים שאדם באמת רוצה והוא לא יכול. למה? – כי היצר הוא סוס!

ואומר ה"אור החיים" הקדוש, והלוואי שזה היה רק זה. הבעיה, שהוא גם הוא רוכב. "סוס ורכב", על מי הסוס הזה רוכב? על הגוף! גם הגוף בעצמו חומד מה שהיצר מוכר לו. אם אדם רואה את ההרכבה, את הרכב שזה הגוף שלו ממה הוא מורכב – בשר ודם, גוף נגוף מלא אספסוף. כל הגוף הזה זה חומר. מה החומר רוצה? הוא עצוב, יש בו כעס, גאווה, תאוה, והסוס, היצר הרע, רוכב עליו. והוא מנהיג אותו לאיפה שהוא רוצה. ואתה אומר, מה אני יכול לעשות עכשיו? שניים כאלו נגדי?! איך אני יכול להם? אולי עם אחד הייתי יכול להסתדר, אולי עם הגוף לבד הייתי יודע כיצד להתמודד, אבל הגוף עם היצר שרוכב עליו? מריץ אותו לכל מה שהוא רוצה? איך? אני אפילו לא יכול להתחיל את המלחמה נגדו. חשבתי שאני יכול להלחם, אז אני מתיאש.

אומר ה"אור החיים", יש עוד דבר שלישי יותר גרוע מהכל, "עם רב – ממך"! הוא אומר, אם לא עשית שום הפאסים ושום עוונות, גם אז קשה לנצח את היצר עם הגוף, היצר רוכב על הגוף. אבל חוץ מהיצר הרע שהשם נתן לך, חוץ מהגוף הרגיל של החומר, אש מים רוח עפר, חוץ מזה, יש לך "עם רב – ממך". כוחות של הטומאה גדולים מאוד שנוצרו ממך, מהחטאים שלך, הם מצטרפים ליצר. יש להם כח עוד יותר גדול מהיצר. זה יצר שלך שאתה הוספת, שלא היה לך אותו. זה מה שאומרים בוידוי של יום הכפורים – על חטא שחטאנו לפניך ביצר ברע. השם נתן לך יצר כזה קטן, אתה עשית אותו פיל, עשית אותו קָלִית, איך אתה תנצח אותו? "עם רב – ממך", איך תוכל לכל זה?

לאור כל זה מה אדם אומר? אוי אוי אוי, חבל שיצאתי למלחמה. יותר טוב להשאיר את המצב כמו שהיה. לא לשים לב, לא לראות וזהו. יהיה מה שיהיה. אומר ה"אור

בסוף "שופטים" יש פרשה מיוחדת – פרשת מלחמה. מלחמת מצוה, מלחמת הרשות. ורבנו ה"אור החיים" הקדוש מביא פה הרבה רמזים על כל הפרשה הזו, כל מיני כיוונים. אני אתפוס רק נקודה אחת, והיא קשורה לעבודת הקודש של אלול. "כי-תצא למלחמה על-איבך, וראיתך סוס ורכב עם רב ממך – לא תירא מהם, כי-ה' אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ, הַמַּעֲלֶךְ מֵאֲרִיץ מִצְרַיִם" (דברים כ' א). אומר ה"אור החיים" הקדוש, פרשה זו תרמוז למלחמת האדם עם יצרו. כמשל החסיד כמה שהביא "חובת הלבבות" שאיש אחד יצא לקראת חיילים שחזרו משדה הקרב עטורי נצחון, ואמר להם מה שעשיתם זה מלחמה קטנה, עכשיו תתכוננו למלחמה גדולה. אמרו לו מה? שבע שנים אנחנו נלחמים ואתה אומר קטנה? אמר להם, לעומת מלחמת היצר – זו מלחמה קטנה. "כי תצא למלחמה", לי בפתח, זה כאילו כתוב להמלחמה, בה' הידיעה, המלחמה של האדם עם יצרו. אתה ישן, והוא אף פעם לא הולך לישון, הוא ער. הוא מסוך בקרבך.

אבל בכל אופן, בפרט באלול, לפעמים אדם מחליט – זה! עד כאן! אני חייב לצאת למלחמה נגדו, עוד מעט יום הדין! "וצא בחצות הלילות, בעקבי אנשי שמות" (מתוך הפיוט הסליחות "ישן אל תרדם"), אדם חייב בימי אלול לעשות איזה שינוי בכל הדרך של החיים. לקום מוקדם ולא לישון. לעשות איזה שינוי שיראה לו שהוא נמצא בתוך אלול. יראה לו שהענינים הם לא כרגיל. יש פה משהוא חדש – אלול! אלול זה לא ימים רגילים. הוא מחליט – אין ברירה, אם אני לא יוצא למלחמה, ואני לא אכתוב כתב הגנה, אז יבוא המשפט – וזהו!

אומר ה"אור החיים" אבל יש בעיה. כל זמן שאתה לא נלחם, אתה לא שם לב אם מה שאתה עושה זה אתה עושה, או יצר הרע עושה, אתה "סוס שוטף". דבר רודף דבר, ואתה עושה מה שאתה רגיל לעשות, ומה שאתה לא רגיל אתה לא עושה, ואתה לא יודע באיזה מצב אתה נמצא.

אבל כשאתה מחליט לצאת למלחמה, פתאום אתה מתחיל להסתכל מה קורה לך. ואתה מתבונן ורואה "וראית סוס ורכב עם רב ממך". אתה מסתכל ורואה, היצר – הוא סוס! הכוונה, אם אדם כביכול מתחיל לצייר

לאדמו"ר מסטרופקוב הקודם, זה מה שאני עוד זוכר, ולעוד אדמו"רים. הינו באים להגיד סליחות מילה במילה יחד איתנו. זה קצת מזכיר לנו מה שהאר"י עשה. האר"י שהיה אשכנזי לא היה מנהגו להגיד סליחות מר"ח אלול. למרות זאת, אומר מהרח"ו, שהיה אומר סליחות מילה במילה עם הציבור. הוא הבין מה ערכם של האלפא ביתות האלו של הסליחות, כמה היו חשובים.

אני אומר מה יש? עד שיגיע שבוע לפני ראש השנה, למה שלא תקום ותחזק אותנו גם כן לומר סליחות עם הציבור? אני אומר זה דבר גדול מאוד, אמירת הסליחות היא חשובה. כשאדם קם ואומר את זה בשעות לא שעות, היא מכניעה את הלב של האדם. אני זוכר כשהייתי ילד, היו מעירים אותנו. היו כאילו באים להעיר את אבא, אבל רק היינו שומעים שדופקים בדלת וקוראים סליחות סליחות, מיד היינו קמים הולכים. היו אומרים לנו תישן תישן, שלא תצא עכשיו. אבל בכל זאת כולנו הולכים גם כן להגיד את הסליחות. היית מרגיש את האלול, היית מרגיש את המיוחדות שבזה. וזה נשאר מקטנות. כשהייתי בחור, אני זוכר, גם לא הייתי נותן מנוחה, תמיד הייתי מחפש את הסליחות באשמורת הבקר. אני אומר עד היום, הסליחות פועלות פלא עצום, פועלות בלב האדם הכנעה ויראה. זה נותן לו הרגשה מיוחדת. כל היום הוא מחפש את הקדוש ברוך הוא. כל היום הוא מחפש מה לעשות, מה לתקן, מה ללמוד. לכן הפעולה שאנחנו יכולים לעשות חשובה מאוד. אנחנו כאילו אומרים לקב"ה רבוננו של עולם תציל אותנו. יש פה סוס, ויש פה רכב, ויש פה עם רב, ואנחנו איפה נבוא? תסייע בידנו. והשם יתברך יהיה בעזרנו ויסייע בידנו לעבדו בלב שלם. ויהי רצון שיכתבנו לחיים טובים ולשלום.

ישר כח לדניאל עזרא רחמים על העזרה הרבה בהקלדת השיחה.

הערה: כידוע אין בכוחו של תמליל שיחה להעביר את כל המסרים החשובים שאפשר לקבל כאשר שומעים את השיחה עצמה. לכן מומלץ מאד להאזין לדברי קודשו של כ"ק מו"ר זיע"א ולשמוע את כל השיחה מתחילתה ועד סופה, דברים כהויתם. ואם נפלה שגיאה באיזה פרט בהקלדת ועריכת התמליל הנ"ל, ה' הטוב יכפר בעדנו.

החיים" הקדוש, התורה באה ואומרת לו, הקדוש ברוך הוא בא ואומר לו, "לא תירא מהם!" באמת, אם אתה בא בכוחך, אתה צודק. אתה כמו חררה, כמו איזה משהוא קמץ לעומת כוחות הדינים כאלה. מה אתה יכול לעשות נגדם? שום דבר! הם יורקו אותך לכל פינה לכל צד. לא תוכל להם. אבל, "לא תירא מהם!" למה? בגלל שאתה לא בא להלחם איתם לבר, אני איתך, השם אלוך עמך! השם הוא כל יכול! אתה רוצה לראות מה השם עשה? תסתכל - "המעלך מארץ מצרים". אומר, ביציאת מצרים השם שבר את כל כח הקליפה, והוציא גוי מקרב גוי באותות ובמופתים! השם הראה את כוחו שהוא שליט בכל חלקי הבריאה, אין "שבע הוא מנהגו של עולם"! הוא שידד את כל מערכות הטבע. אז לעומת יציאת מצרים, מה שיש לך זה קמץ מאוד, זה פסיק קמץ. אם כן, תרגע, יש לך את הקב"ה.

אז מה אנחנו צריכים מה לעשות? לפנות אליו. רבוננו של עולם, אין לי כוחות. אם לא תעזור לי אני נופל. בבקשה ממך, אני רוצה לעשות רצונך. אני רוצה להתקרב אליך. אני רוצה להצליח בדין. אני רוצה בראש השנה הזו לחדש! כמו שאתה מחדש את השנה, אני רוצה להיות בריה חדשה. תעזור לי. אני רוצה במשך האלול הזה להכניע את הגוף, את היצר. לעשות תשובה שלימה. להסיר את ה"עם רב ממך", ולהיות בן נאמן. אז לזה צריך תפילה, והתפילה זה הסליחות. כלומר, מה מבקשים מאתנו? רק תלחם, תצא למלחמה, "וצא בחצות הלילות, בעקבי אנשי שמות". כלומר, שצריך האדם לקום באשמורת הבוקר לומר סליחות.

אני הייתי בירושלים, למדתי בישיבת חברון. והייתי אומר סליחות אצל רבי יעקב מוצפי עליו השלום ברח' חגי, זה שתי פסיעות מהישיבה. מי שלא ראה את רבי יעקב מוצפי לא ראה חכם מימיו. אי אי אי, איזה אדם מיוחד היה. היה אדם גדול גם בגוף וגם בנשמה וגם בקול. הוא היה שליח ציבור בשחרית, מנחה, ערבית, כיפור, ראש השנה, תשעה באב, בכל התפילות. הוא היה מתפלל בקולי קולות. הדרשות שלו, כשהיה דורש זה היה משהו. איזה סליחות שהוא היה אומר. שם בסליחות, רוב המניין היה אדמו"רים מהעדה החרדית. הוא היה נקרא אב בית דין של העדה החרדית הספרדית. היה קשור

ישר כח לר' מאיר לוי הי"ו שתרים להוצאת עלון זה.

יהי רצון שזכותו של מו"ר זצוק"ל תגן עליו ועל כל משפחתו ויכתבו לשנה טובה ומתוקה.

"קם רבי הניא על רגליו ואמר: עד השתא בוצינא קדישא מסמפל עין. השתא לאו הוא עין אלא לאשתדל לא ביקריה" (אדרא ופא קדישא דף רצ"ו ע"ב)
חברים יקרים, כל המעוניין להשתתף במימון הוצאת העלון, לעשות למען הפצת תורתו של מו"ר זיע"א, לזיכוי הרבים, ושיהיו שפתותיו דובבות, יפנה לר"מ. ניתן גם להקדיש לעלוי נשמה, להצלחה, ולרפואה. יהי רצון שזכותו של מו"ר זצוק"ל תגן עליכם ועל כל ישראל.

ניתן לצפות בשיחה זו ולהוריד עלון זה מהאתר וכן לקבלו במייל. נא לפנות לרפאל רחמים:

rr4487@gmail.com | 054-481-4487 | sites.google.com/site/RabbiNissimPeretz